

УДК: 343.9:343.352(477)

DOI: <https://doi.org/10.32689/2617-2224-2019-17-2-253-263>

Радецький Руслан Станіславович,
доцент кафедри публічного управління
та адміністрування, Інститут підготовки
кадрів державної служби зайнятості
України, 03038 м. Київ, вул. Нововокзаль-
на, 17, тел/факс: (044) 536 14 85 , email:
radeckyr@gmail.com

ORCID: 0000-0001-5731-6151

Радецький Руслан Станіславович,
доцент кафедри публічного управління
и администрирования, Институт под-
готовки кадров государственной служ-
бы занятости Украины, 03038 м. Киев,
ул. Нововокзальная, 17, тел/факс: (044)
536 14 85, email: radeckyr@gmail.com

ORCID: 0000-0001-5731-6151

Radetsky Ruslan Stanislavovich,

Associate Professor, Department of Public
Administration and Administration, Institute of Personnel Training of the State Employment
Service of Ukraine, 03038 Kyiv, Str. Novovokzalna, 17, tel/fax: (044) 536 14 85, email: ra-
deckyr@gmail.com

ORCID: 0000-0001-5731-6151

СИСТЕМА БОРотьБИ З КОРУПЦІЄЮ В УКРАЇНІ: ПРОБЛЕМИ ВЗАЄМОДІЇ СУБ'ЄКТІВ

Анотація. Виявлено проблеми взаємодії суб'єктів у системі боротьби з корупцією в Україні. Досліджено чинне законодавство у сфері боротьби з корупцією та виявлено основні проблеми боротьби з цим явищем в Україні. Проаналізовано інституційну базу у сфері протидії корупції, виявлено основні функції суб'єктів системи боротьби з корупцією в Україні та проаналізовано проблеми взаємодії суб'єктів системи. Також виокремлено превентивну функцію Національного агентства з питань запобігання корупції та перспективи роботи цього органу. З'ясовано, що шляхом якомога швидшої інтеграції до Європейського співтовариства, Україна взяла низку зобов'язань, найпріоритетнішим з яких є ефективна, безкомпромісна та постійна боротьба з корупцією, яка кидає виклик всебічному розвитку всіх сфер життя в нашій державі. З цією метою створено ряд інституцій. Так, у структурі Генпрокуратури створено окремий орган по боротьбі з корупцією — Спеціалізовану антикорупційну прокуратуру та окремо — Націо-

нальне антикорупційне бюро України, які є силовими структурами і займаються розслідуваннями і покаранням винних у корупційних діях осіб. Проте, є ще одне відомство — Національне агентство з питань запобігання корупції, що реалізує превентивну функцію, до сфери діяльності якого належать запобігання та виявлення корупції, декларування доходів та видатків, виявлення конфлікту інтересів, а також протидія політичній корупції. Доведено, що всі зусилля у боротьбі з корупцією в Україні мають відбуватися з розумінням того, що центром її наслідків є пересічний громадянин. Тому ефективна державна політика в цій сфері є одним з основних чинників турботи державної влади про громадян. Про це свідчить прийняття низки антикорупційних законів та створення інституцій для попередження та боротьби з корупцією.

Ключові слова: антикорупційна політика, корупція, превентивна функція, система боротьби з корупцією, суб'єкти системи.

СИСТЕМА БОРЬБЫ С КОРРУПЦИЕЙ В УКРАИНЕ: ПРОБЛЕМЫ ВЗАИМОДЕЙСТВИЯ СУБЪЕКТОВ

Аннотация. Выявлены проблемы взаимодействия субъектов в системе борьбы с коррупцией в Украине. Исследовано действующее законодательство в сфере борьбы с коррупцией и выявлены основные проблемы борьбы с этим явлением в Украине. Проанализирована институциональная база в сфере противодействия коррупции, определены основные функции субъектов системы борьбы с коррупцией в Украине и проанализированы проблемы взаимодействия субъектов системы. Также выделена превентивная функция Национального агентства по вопросам предотвращения коррупции и перспективы работы этого органа. Выяснено, что став на путь скорейшей интеграции в Европейское сообщество, Украина взяла на себя ряд обязательств, приоритетным из которых является эффективная, бескомпромиссная и постоянная борьба с коррупцией, которая бросает вызов всестороннему развитию всех сфер жизни в нашем государстве. С этой целью создан ряд институтов. В структуре Генпрокуратуры создан отдельный орган по борьбе с коррупцией — Специализированная антикоррупционная прокуратура и отдельно — Национальное антикоррупционное бюро Украины, которые являются силовыми структурами и занимаются расследованиями и наказанием виновных в коррупционных деяниях лиц. Однако, есть еще одно ведомство — Национальное агентство по вопросам предотвращения коррупции, которое реализует превентивную функцию, к сфере деятельности которого входят предотвращение и выявление коррупции, декларирование доходов и расходов, выявление конфликта интересов, а также противодействие политической коррупции. Доказано, что все усилия в борьбе с коррупцией в Украине должны происходить с пониманием того, что центром ее последствий является рядовой гражданин. Поэтому эффективная государственная политика в этой сфере является одним из основных факторов заботы государственной власти о гражданах. Об этом свидетельствует принятие ряда

антикоррупционных законов и создание институтов для предупреждения и борьбы с коррупцией.

Ключевые слова: антикоррупционная политика, коррупция, превентивная функция, система борьбы с коррупцией, субъекты системы.

SYSTEM AGAINST CORRUPTION IN UKRAINE: PROBLEMS OF INTERACTION OF SUBJECTS

Abstract. The article reveals problems of interaction of subjects in the system of combating corruption in Ukraine. The current legislation in the field of combating corruption is investigated and the main problems of combating this phenomenon in Ukraine are revealed. The author analyzed the institutional framework in the field of combating corruption, identified the main functions of the subjects of the anticorruption system in Ukraine, and analyzed the problems of interaction between the subjects of the system. The author also managed to distinguish the preventive function of the National Agency for the Prevention of Corruption and the prospects of this body. It was clarified that Ukraine has undertaken a number of commitments on the way to the fastest possible integration into the European Community, the most priority of which is an effective, uncompromising and continuous struggle against corruption, which challenges the comprehensive development of all spheres of life in our country. To this end, a number of institutions have been created that are leading the fight against this phenomenon. Thus, in the structure of the Prosecutor General's Office a separate anti-corruption body was established – the Specialized Anti-Corruption Prosecutor's Office and separately – the National Anti-Corruption Bureau of Ukraine, which are the security forces and are investigating and punishing the perpetrators of corrupt acts. However, there is another agency that plays a leading role in the anti-corruption struggle in Ukraine – the National Agency for the Prevention of Corruption, which implements a preventive function whose activities include preventing and detecting corruption, declaring income and expenses, identifying a conflict of interest, as well as counteracting political corruption. It is proved that all efforts in the fight against corruption in Ukraine should be carried out with the understanding that the center of its consequences is an average citizen. Therefore, effective public policy in this area is one of the main factors of the state authorities' concern for citizens. After the Dvor Revolution, the fight against corruption has started to work in a new way and is the most priority in the direction of Ukraine's European integration. This is evidenced by the adoption of a number of anti-corruption laws and the creation of institutions for the prevention and fight against corruption.

Keywords: anti-corruption policy, corruption, preventive function, the system of fighting corruption, the subjects of the system.

Постановка проблеми. Ставши до Європейського співтовариства, на шлях якомога швидшої інтеграції Україна взяла на себе низку зобов'я-

зань, найпріоритетнішим з яких є ефективна, безкомпромісна та постійна боротьба з корупцією, яка кидє виклик всебічному розвитку всіх сфер життя в нашій державі. З цією метою створено ряд інституцій, які очолюють боротьбу з даним явищем. Так, у структурі Генпрокуратури створено окремий орган по боротьбі з корупцією — Спеціалізовану антикорупційну прокуратуру та окремо — Національне антикорупційне бюро України, які є силовими структурами і займаються розслідуваннями і покаранням винних у корупційних діяннях осіб. Проте, є ще відомство, яке займає одну з чільних ролей в антикорупційній боротьбі в Україні — Національне агентство з питань запобігання корупції, що реалізовує превентивну функцію, до сфер діяльності якого входять запобігання та виявлення корупції, декларування доходів та видатків, виявлення конфлікту інтересів, а також протидія політичній корупції. Ця стаття присвячена взаємодії між цими інститутами, а також іншими органами державної влади.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Дослідженням питань боротьби з корупцією займалися такі провідні науковці, як Г. Божок, О. Захарчук, Т. Ільєнок, А. Левченко, А. Новак, Д. Сірик, С. Шатрава та ін. Проте проблеми взаємодії органів влади у боротьбі з корупцією на сьогодні стоять вкрай гостро та потребують наукового моніторингу й супроводу, що стало мотивом вибору теми цієї наукової статті.

Мета статті — виявити проблеми взаємодії суб'єктів у системі боротьби з корупцією в Україні. Відповідно

до поставленої мети у статті необхідно вирішити низку завдань: дослідити чинне законодавство у сфері боротьби з корупцією; виявити основні проблеми боротьби з цим явищем в Україні; проаналізувати інституційну базу у сфері протидії корупції; виявити основні функції суб'єктів системи боротьби з корупцією в Україні; здійснити аналіз проблем взаємодії суб'єктів системи; виокремити превентивну функцію Національного агентства з питань запобігання корупції та перспективи роботи цього органу.

Виклад основного матеріалу. Український дослідник А. Новак зазначає, що корупція як соціальне явище має низку причин для свого виникнення й поширення в економічній, політичній та соціально-структурній організації суспільства. Переважна більшість її наслідків відчувається в реальному соціальному житті, позначається на його рівні, ступені захищеності громадян, забезпеченості їхніх прав і свобод. Метою антикорупційної політики в Україні повинно стати зменшення рівня та локалізація корупції в суспільстві, зміна її характеру, обмеження її впливу на соціально-політичні та економічні процеси [1]. З цією думкою не можливо не погодитися, оскільки всі зусилля у боротьбі з даним явищем повинні відбуватися з розумінням того, що центром наслідків корупції і основним об'єктом, який страждає від неї, є пересічний громадянин. Тому ефективна державна політика у цій сфері є одним з основних чинників турботи державної влад про громадян.

Ретроспектива боротьби з корупцією бере початок з 1995 р., коли було прийнято перший нормативно-правовий акт — Закон України “Про боротьбу з корупцією”, але ця діяльність не давала бажаних результатів і була більш декларативною. Проте після Революції гідності даний напрям запрацював по-новому і є найбільш пріоритетним у напрямі до євроінтеграції України. Про це свідчить прийняття низки антикорупційних законів та створення інституцій для попередження та боротьби з корупцією.

Серед нового антикорупційного законодавства основними є “Антикорупційна стратегія на 2014–2017 роки”, що затверджена Законом України “Про засади державної антикорупційної політики в Україні (Антикорупційна стратегія) на 2014–2017 роки” від 14.10.2014 р. № 1699-VII та Закон України “Про запобігання корупції” від 14.10.2014 р. № 1700-VII. Також нещодавно прийняті нові Закони — “Про внесення змін до Кримінального та Кримінального процесуального кодексів України щодо виконання рекомендацій, які містяться у шостій доповіді Європейської комісії про стан виконання Україною Плану дій щодо лібералізації Європейським Союзом візового режиму для України, стосовно удосконалення процедури арешту майна та інституту спеціальної конфіскації” від 18.02.2016 р. № 1019, “Про Національне агентство з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів” від 10.11.2015 р. № 3040, “Про Державне бюро розслідувань” від

12.11.2015 р. № 794-VIII, “Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо запобігання і протидії політичній корупції” від 08.10.2015 р. № 731-VIII, “Про державну службу” від 10.12.2015 р. № 889-VIII, “Про запобігання впливу корупційних правопорушень на результати офіційних спортивних змагань” від 03.11.2015 р. № 743-VIII. Такий стан речей свідчить про послідовне здійснення державної політики та реформ у системі протидії корупції.

Отже, основним документом, що діє у боротьбі з корупцією, є “Антикорупційна стратегія на 2014–2017 роки”, що затверджена Законом України “Про засади державної антикорупційної політики в Україні (Антикорупційна стратегія) на 2014–2017 роки” від 14.10.2014 р. № 1699-VII.

Головний акцент у Стратегії робиться на таких аспектах [2]:

- попередженні корупції в законодавчій, виконавчій та судовій гілках влади;
- системній реформі органів кримінального правосуддя;
- підвищенні ролі громадянського суспільства та обізнаності громадськості про негативні наслідки корупції;
- залученні громадськості та бізнесу до моніторингу зусиль щодо боротьби з корупцією.

Слід зазначити, що відмінністю даної Стратегії від попередніх антикорупційних документів є те, що вона регламентує подання щорічного публічного звіту про хід її виконання та передбачає показники ефективності реалізації антикорупційної боротьби.

Закон України “Про запобігання корупції” відображає радикальне зрушення у системі боротьби з корупцією в країні. Цей Закон вимагає нових правил, комплексного і збалансованого підходу до контролю заходів щодо боротьби з корупцією шляхом забезпечення більшої ефективності парламентського контролю, збалансування відповідальності президентського контролю, органів виконавчої влади та місцевих адміністрацій, а також ефективного громадського контролю. Запропоновані нововведення розширили список превентивних бар’єрів та заборон для державних службовців. Закон вводить нову систему фінансового контролю за станом майна державних службовців: їхні декларації повинні публікуватися он-лайн у вільному доступі та перевірятися незалежним органом. Закон врегулює питання антикорупційних обмежень у процесі присвоєння корпоративних можливостей, отримання подарунків, вторинної зайнятості, спільної роботи близьких осіб та питання, що стосуються припинення державної служби. Для тих державних службовців, які не можуть пояснити надмірні витрати, передбачені відчутні санкції [2].

Основними неподоланими проблемами у цій сфері, що також зазначені у Законі України “Про засади державної антикорупційної політики в Україні (Антикорупційна стратегія) на 2014–2017 роки” залишаються:

- пасивне співробітництво України в напрямі налагодження ефективної скоординованої політики щодо протидії корупції серед дер-

жав-учасниць Конвенції Організації Об’єднаних Націй проти корупції від 31 жовтня 2003 р. (про це неодноразово зазначали експерти Transparency International-Україна);

- неналежне виконання Україною вимог міжнародно-правових інструментів щодо партнерства влади та громадянського суспільства у сфері антикорупційної політики (попри прийняття цілої низки нормативно-правових актів, у жодному з них не прописаний чіткий механізм взаємодії держави та громадських організацій у напрямі протидії корупції; не виконується, або ж затягується виконання рекомендацій антикорупційних громадських організацій; відсутній акт Кабінету Міністрів України щодо схвалення загальнонаціональної методики оцінки рівня корупції відповідно до стандартів ООН, розробка якого чітко передбачена Законом України “Про засади державної антикорупційної політики в Україні (Антикорупційна стратегія) на 2014–2017 роки”);

- корупціогенність виборчого законодавства, зокрема: недосконалість законодавства щодо фінансування виборчих кампаній та політичних партій, відсутність належного правового регулювання щодо запобігання конфлікту інтересів у діяльності виборних осіб та прозорих засад лобіювання [3].

Отже, як бачимо в Україні напрацьована значна законодавча база з питань попередження та боротьби з корупцією, що свідчить про послідовне здійснення державної політики та реформ у системі протидії корупції. Проте є і ряд недоліків, які необхідно усувати, на що повинні спрямовува-

тися зусилля всієї системи боротьби з цим явищем.

Таким чином, перейдемо безпосередньо до інституційного середовища, що формує систему боротьби з корупцією в Україні.

У старій системі боротьби з корупцією формально діяли численні антикорупційні органи. Генеральна прокуратура, міліція, Служба безпеки України, Військова служба правопорядку в Збройних силах, а також мережа органів внутрішньої безпеки, аудиту, фінансового та іншого контролю. Проте рівень довіри громадян України до всіх національних установ та структур, призначених для “запобігання та боротьби з коруп-

цією”, був надзвичайно низьким. За даними соціологічних опитувань, рівень довіри українського суспільства до цих органів протягом багатьох років коливався в межах 7–15 %, причому міліція та прокуратура займали останні місця [2].

Щодо сучасної системи, то її формує ряд новостворених спеціалізованих органів, серед яких Національне агентство з питань запобігання корупції (НАЗК), Національне антикорупційне бюро України (НАБУ) та Спеціалізована антикорупційна прокуратура (САП) та ін.

Основні функції суб’єктів системи боротьби з корупцією наведені у таблиці.

Основні функції суб’єктів системи боротьби з корупцією в Україні*

№ пор.	Назва органу	Основні функції
1	2	3
1	Державне бюро розслідувань (ДБР)	Правоохоронна діяльність з метою запобігання, виявлення, припинення, розкриття та розслідування злочинів
2	Національне антикорупційне бюро України (НАБУ)	Оперативно-розшукові заходи; досудове розслідування; перевірка на добросовісність осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування; розшук та арешт коштів та іншого майна
3	Прокуратура України	Підтримання державного обвинувачення в суді; нагляд за додержанням законів
4	Спеціалізована антикорупційна прокуратура	Нагляд за додержанням законів під час проведення оперативно-розшукової діяльності досудового розслідування НАБУ; підтримання державного обвинувачення у відповідних провадженнях; представництво інтересів громадянина або держави в суді
5	Національне агентство України з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів	Формування та реалізація державної політики у сфері виявлення та розшуку активів; формування та ведення Єдиного державного реєстру активів, на які накладено арешт у кримінальному провадженні; участь у забезпеченні представництва прав та інтересів України у закордонних юрисдикційних органах у справах, пов’язаних з поверненням в Україну активів, одержаних від корупційних та інших злочинів

* Складено автором на основі [4].

1	2	3
6	Національна поліція України	Розслідування дрібних корупційних злочинів, не віднесених до підслідності НАБУ чи ДБР, та корупційних адміністративних правопорушень; ведення бази (банків) даних стосовно зареєстрованих кримінальних та адміністративних корупційних правопорушень
7	Служба безпеки України (СБУ)	Попередження, виявлення, припинення та розкриття корупції та організованої злочинної діяльності
8	Національне агентство з питань запобігання корупції (НАЗК)	Формування та реалізація антикорупційної політики; аналіз стану запобігання та протидії корупції в Україні; розроблення проектів Антикорупційної стратегії; контроль та перевірка декларацій; ведення Єдиного державного реєстру декларацій та Єдиного державного реєстру осіб, які вчинили корупційні або пов'язані з корупцією правопорушення; затвердження правил етичної поведінки; організація підготовки, перепідготовки і підвищення кваліфікації з питань, пов'язаних із запобіганням корупції
9	Національна рада з питань антикорупційної політики	Підготовка та подання Президентові України пропозицій щодо формування та реалізації державної антикорупційної політики; аналіз стану запобігання і протидії корупції в Україні
10	Комітет Верховної Ради України з питань запобігання і протидії корупції	Антикорупційна експертиза законопроектів; правове регулювання діяльності НАБУ та НАЗК; правове регулювання діяльності інших органів у сфері запобігання та протидії корупції
11	Міністерство юстиції України (Мін'юст)	Антикорупційна експертиза нормативно-правових актів; проведення перевірки, передбаченої Законом України "Про очищення влади"; формування та ведення Єдиного державного реєстру люстрованих осіб
12	Урядовий уповноважений з питань антикорупційної політики	Формування та забезпечення реалізації державної антикорупційної політики в органах виконавчої влади

Як показано в таблиці, до системи запобігання корупції в Україні входить значна кількість суб'єктів, які виконують набір функцій, що покликані боротися з цим негативним явищем у нашій державі.

Варто зазначити, що одним з ключових уроків попередніх антикорупційних реформ в Україні є неефективність спроб змінити систему шляхом реформування окремих структур чи процесів, а не загальну ситуацію в

політиці, суспільстві та безпековій сфері. Через повну суспільну недовіру до колишньої влади загалом і, в тому числі, до антикорупційних органів, було неможливо досягти будь-яких помітних системних успіхів у подоланні корупції [2].

Ключовим напрямом, який необхідно реалізувати в Україні, є налагодження ефективної взаємодії всіх суб'єктів системи боротьби з корупцією.

Проте, на жаль, сьогодні спостерігається часткове протистояння між вказаними суб'єктами, часом дублюються повноваження і відсутня повна злагоджена співпраця, що суттєво гальмує процес викоренення корупції і боротьби з цим явищем.

Прикладом цього стало затвердження Порядку проведення контролю та повної перевірки електронних декларацій чиновників, у ході чого спостерігалось певне незрозуміле протистояння між Міністерством юстиції та НАЗК. Однак варто зазначити, що позиція Міністра юстиції в критикуванні роботи НАЗК є безпідставною і свідчить про неузгодженість у роботі, що негативно впливає на довіру громадян до всієї системи запобігання корупції в Україні. Варто зазначити, що на відміну від інших органів, які реалізують силову та каральну функцію, НАЗК виконує превентивну, що є вкрай важливу, адже запобігання цьому явищу є одним з ключових принципів боротьби, які ставить перед собою не тільки Україна, а й провідні європейські країни. Попередження є основою даної політики.

У своїй превентивній ролі НАЗК ставить перед собою завдання [5]:

- забезпечення ефективної роботи превентивних антикорупційних підрозділів;
- запровадження антикорупційних програм у діяльності органів державної влади;
- підвищення рівня стандартів доброчесності чиновників;
- забезпечення ефективного функціонування Єдиного державного реєстру декларацій осіб, уповноважених на виконання функцій держави або

місцевого самоврядування, з метою здійснення ефективного контролю за дотриманням вимог законодавства щодо подання е-декларацій та належної перевірки поданих декларацій та виявлення фактів порушення вимог фінансового контролю;

- удосконалення системи державного контролю за партійними фінансами задля забезпечення прозорості фінансування політичних партій з обмеженням впливу приватного капіталу на політику та публічності інформації про фінансування діяльності політичних партій;

- отримання спеціального дозволу на провадження діяльності, пов'язаної з державною таємницею, оформлення допуску та надання доступу до неї відповідним співробітникам Національного агентства з метою здійснення всебічного контролю поданих декларацій громадян, у тому числі співробітників правоохоронних органів;

- моніторинг рівня корупції в Україні відповідно до затвердженої Методики стандартного опитування щодо рівня корупції в Україні;

- розробка нової антикорупційної стратегії на основі аналізу результатів оцінювання рівня корупції в Україні та стану виконання чинної стратегії, дія якої закінчиться у 2017 р.

Отже, для забезпечення належного функціонування системи боротьби з корупцією в Україні необхідно усунути недоліки законодавства у цій сфері та удосконалити взаємодію всіх суб'єктів даної системи, що сприятиме більш ефективній роботі та посилюватиме довіру громадськості до роботи антикорупційних органів.

Висновки. Отже, проведене дослідження дає змогу зробити певні узагальнення та висновки. Всі зусилля у боротьбі з корупцією в Україні повинні відбуватися з розумінням того, що центром її наслідків є пересічний громадянин. Тому ефективна державна політика у цій сфері є одним з основних чинників турботи державної влад про громадян. Після Революції гідності напрям боротьби з корупцією запрацював по-новому і є найбільш пріоритетним у напрямі до євроінтеграції України. Про це свідчить прийняття низки антикорупційних законів та створення інституцій для попередження та боротьби з корупцією. Основним документом, що діє у боротьбі з корупцією, є “Антикорупційна стратегія на 2014–2017 роки”. Відмінністю даної Стратегії від попередніх антикорупційних документів є те, що вона регламентує подання щорічного публічного звіту про хід її виконання та передбачає показники ефективності реалізації антикорупційної боротьби. До системи запобігання корупції в Україні входить значна кількість суб’єктів, які виконують набір функцій, що покликані боротися з цим негативним явищем у нашій державі. Основними проблемами у боротьбі з корупцією є: пасивне співробітництво України в напрямі налагодження ефективної скоординованої політики щодо протидії корупції серед держав-учасниць Конвенції Організації Об’єднаних Націй проти корупції, неналежне виконання Україною вимог міжнародно-правових інструментів щодо партнерства влади та громадянського суспільства у сфері антикорупційної політики та

корупціогенність виборчого законодавства. Ключовим напрямом, який необхідно реалізувати в Україні, є налагодження ефективної взаємодії всіх суб’єктів системи боротьби з корупцією. Отже, для забезпечення належного функціонування системи боротьби з корупцією в Україні необхідно усунути недоліки законодавства у цій сфері та удосконалити взаємодію всіх суб’єктів даної системи, що сприятиме більш ефективній роботі та посилюватиме довіру громадськості до роботи антикорупційних органів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. *Новак А.* Теоретичні основи дослідження протидії корупційним проявам у системі публічного управління / А. Новак // Державне управління та місцеве самоврядування. — 2016. — Вип. 1. — С. 29–36.
2. Антикорупційні заходи в Україні після Революції Гідності: Ключові законодавчі аспекти, 2016. — Центр досліджень армії, конверсії та роззброєння. — Київ, 2016. — 224 с.
3. Про засади державної антикорупційної політики в Україні (Антикорупційна стратегія) на 2014–2017 роки: Закон України від 14 жовтня 2014 р. № 1699-VII [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1699-18>
4. Про запобігання корупції: Закон України від 14 жовтня 2014 р. № 1700-VII [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1700-18>
5. Звіт про діяльність Національного агентства з питань запобігання корупції за 2016 рік [Електронний ресурс]. — Режим доступу:

REFERENCES

1. *Novak A.* (2016). Teoretychni osnovy doslidzhennia protydyi koruptsiinym proiavam u systemi publicznego upravlinnia [Theoretical Foundations of the Anti-Corruption Research in the Public Administration System]. *Derzhavne upravlinnia ta mistseve samovriaduvannia – Public Administration and Local Self-Government*, 1, 29–36 [in Ukrainian].
2. Antykoruptsiini zakhody v Ukraini pislia Revoliutsii Hidnosti: Kliuchovi zakonodavchi aspekty [Anticorruption in Ukraine after the Revolution of Dignity: Key Legislative Aspects]. (2016). Kyiv: Tsentr doslidzhen armii, konversii ta rozzbroiennia [in Ukrainian].
3. Zakon Ukrainy “Pro zasady derzhavnoi antykoruptsiinoi polityky v Ukraini (Antykoruptsiina stratehiia) na 2014–2017 roky” : vid 14 zhovtnia 2014, № 1699-VII [Law of Ukraine “On the Principles of State Anti-Corruption Policy in Ukraine (Anticorruption Strategy) for 2014-2017” from October 14 2014 roku, № 1699-VII]. (n.d.). zakon.rada.gov.ua. Retrieved from <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1699-18> [in Ukrainian].
4. Zakon Ukrainy “Pro zapobihannia koruptsii” : vid 14 zhovtnia 2014 roku, № 1700-VII [Law of Ukraine “On Prevention of Corruption” from October 14 2014, № 1700-VII]. (n.d.). zakon.rada.gov.ua. Retrieved from <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1700-18> [in Ukrainian].
5. Zvit pro diialnist Natsionalnoho ahentstva z pytan zapobihannia koruptsii za 2016 rik [Report on the activities of the National Agency for the Prevention of Corruption for 2016]. (2017). nazk.gov.ua. Retrieved from https://nazk.gov.ua/sites/default/files/docs/nazk_files/zvity/NAPK_annual-report_2016.pdf [in Ukrainian].